

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714211068
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714211068.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna, a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej, vo veci starostlivosti o maloletého V. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, občan SR zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa matky M. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A., Z. XXXX/XX, štátnej občianky SR a otca U. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., L. XX, štátny občan SR, o návrhu matky na udelenie súhlasu k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého, na odvolanie matky maloletého zo dňa 27. 02. 2015 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 15P 26/2014-43 zo dňa 22. 01. 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd návrh matky maloletého na udelenie súhlasu k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Návrhom doručeným súdu dňa 28.7.2014 žiadala matka maloletého udeliť súhlas k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého V. I. z I. na W.. Návrh odôvodňovala tým, že s maloletým žije v spoločnej domácnosti spolu so svojim terajším manželom R. Y., ktorý prijal jej priezvisko a t.č. sa volá R. W.. Manželstvo uzatvorila XX.X.XXXX. Manžel má k maloletému V. pekný vzťah, venuje sa mu a maloletý ho nazýva tatíkom. Otec maloletého V. neplatí pravidelne stanovené výživné. Dôvodom pre podanie takéhoto návrhu bola tá skutočnosť, že maloletý ako žiak 3.triedy má problémy s priezviskom I., pretože nesie ťažko odlišnosť svojho priezviska od ostatných členov rodiny a aj preto, že sa mu ostatné deti posmievajú, že je I. alebo I..

Otec maloletého s návrhom nesúhlasil. Uviedol, že síce syn bol zverený do starostlivosti matke, ale na výchove sa podieľa aj on. O syna má záujem a chce, aby si to matka maloletého uvedomila, že sú obaja rodičia a že aj on má právo sa podieľať na výchove maloletého syna. Pýtal sa syna ohľadom priezviska či sa mu deti posmievali. Podľa jeho slov je syn s priezviskom vysporiadaný aj s tým, že sa volá inak ako jeho matka. Maloletý V. je jeho jediný syn, má záujem o neho, stará sa o neho, stretáva sa s ním, s návrhom preto nesúhlasil.

Kolíznym opatrovníkom maloletého V. vo veci podal správu zo šetrenia pomerov dňa 14.10.2014 a taktiež sa vyjadril v priebehu konania po vypočutí maloletého. Mal za to, že neboli preukázané vážne dôvody na vyhovenie návrhu a teda, že by návrh na udelenie súhlasu na zmenu priezviska u maloletého bol dôvodný. Nijako nebolo preukázané, že by meno maloletého bolo spolužiakmi alebo priateľmi zosmiešňované.

Súd v konaní vypočul aj maloletého V., ktorý vo svojej výpovedi dňa 22.1.2015 uviedol, že je žiakom 3. ročníka Základnej školy vo A., na A. T.. Terajší manžel jeho matky sa o neho stará a tohto volá tatino. Biologického otca volá ocko. Podľa jeho vyjadrenia má rád ocka, chodieval k nemu, ale si nepamätal kedy tam bol naposledy. Cestuje sa tam autom, viac ako dve hodiny. Keď je u neho chodieval s otcom na výlety do M., do T. na bicykli, niekedy mu číta, hrávajú sa spolu. Na priamu otázku zo strany súdu uviedol, že sa volá V. I. a spolužiaci v škole ho volajú I.. On si praje, aby ho volali krstným menom a to V.. Na otázku ohľadom priezviska a ako chce, aby sa volal maloletý neodpovedal. Následne na otázku, aby uviedol, či maminka chce, aby sa volal W. maloletý prikývol bez verbálnej odpovede. Doslova opätovne zdôraznil, že mu vadí, keď ho volajú priezviskom a nie krstným menom. Ďalej sa vyjadroval ku kamarátom s tým, že navštevuje v škole krúžok minifutbalu, bedmintonu, má kamarátov. Po skončení výsluchu vzhľadom k tomu, že výsluch maloletého bol uskutočnený bez prítomnosti rodičov len za prítomnosti kolízneho opatrovníka maloletého sa maloletý stretol s otcom vo dverách pojednávacej miestnosti kedy sa s otcom zvítal a pobožkal.

Z rodného listu maloletého V. bolo zistené, že tento sa narodil dňa 2.8.2006. Ako otec je zapísaný U. I., nar. XX.X.XXXX, matka M. W., nar. X.X.XXXX.

Matka maloletého doložila do spisu list zo dňa 10.6.2014, ktorým vyzvala otca maloletého na danie súhlasu k zmene priezviska u maloletého V..

Sobášnym listom vystaveným matričným úradom Mesta A. zo dňa XX.X.XXXX preukázala matka maloletého, že uzavrela dňa XX.X.XXXX manželstvo s R. Y., nar. XX.X.XXXX. Dohoda o priezvisku a o priezvisku ich detí bola W..

Lustráciou v evidencii sociálnej poisťovne bolo zistené, že otec maloletého pracuje vo Výskumnom ústave chemických vlákien, a.s. L.. Zamestnávateľ podal pracovné hodnotenie 17.9.2014, v ktorom uviedol, že otec maloletého je zaradený ako obsluha horizontálnej vyvrtávacej frézy. K práci pristupuje zodpovedne, nebol dôvod jeho prácu a prístup k práci disciplinárne riešiť.

Mesto L. podalo správu ohľadom povesti otca maloletého dňa 19.9.2014, z ktorej vyplýva, že otec maloletého je prihlásený k trvalému pobytu na adrese L., L. 31/XX. Mestom L. nebol riešený komisiou verejného poriadku. Bližšie rodinné, pracovné a iné okolnosti im nie sú známe.

Lustráciou v evidencii sociálnej poisťovne bolo zistené, že matka maloletého pracuje v Špecializovanom liečebnom ústave Y., š.p., V. od 1.6.2013 do 31.8.2014. Pracovala tam ako chyžná a úlohy vyplývajúce z pracovnej náplni si plnila zodpovedne a na čas, rešpektovala pokyny nadriadených.

Mesto A. uviedlo, že matka je podľa informačného systému vedená v evidencii obyvateľstva od 12.7.2012 na adrese A., Z. XX.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, odbor sociálnych vecí a rodiny Poprad podal dňa 6.10.2014 správu zo šetrenia pomerov rodinného prostredia otca maloletého V. I.. Návštevu v rodine otca bolo zistené, že otec obýva rodinný dom na adrese L., Ul. L. XX/XX. Dom má štyri izby, kuchyňu a príslušenstvo. Maloletý V. má v dome zariadenú detskú izbu, kde má skriňu, stolík, pripravené ošatenie, hračky. V izbe je dostatok priestoru na hranie a prípravu do školy. Domácnosť ako aj izba bola uprataná, po hygienickej stránke udržiavaná, zistené žiadne nedostatky neboli. V blízkosti domu je záhrada, kde môže maloletý V. tráviť voľný čas spolu s otcom. Podľa uvedenia otca trávia, keď sú spolu čas rôznymi aktivitami v prírode. Kontakt s otcom udržiava maloletý telefonicky, mailom, cez skype, osobne a podľa vyjadrenia otca sa maloletý u neho cíti dobre. Zároveň sa otec vyjadril k návrhu matky, kde uviedol aj pred Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, že nesúhlasí s tým, aby maloletý mal zmenené priezvisko.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, oddelenie sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately dňa 14.10.2014 podalo správu z prešetrenia rodinných pomerov. Z uvedenej správy vyplýva, že maloletý je integrovaný, obýva byt, ktorý je vo vlastníctve matky. Jedná sa o 1- izbový byt s príslušenstvom. Matka s manželom spia na manželskej posteli v rámci kuchyne je tam dostatočne veľký priestor. Maloletý má samostatnú detskú izbu, ktorá je vybavená primerane jeho veku a potrebám. Matka je bez príjmu, poberá len prídavky na dieťa a výživné od otca. Ďalej kolízny opatrovník uviedol, že vo

veci rozhodoval súd ohľadom výživného a úpravy styku. Komunikácia medzi rodičmi nefunguje dobre, viackrát bolo zisťované, že maloletý chodí k otcovi rád, neodmieta ho, teší sa, že tam pôjde a to okrem menších nedorozumení hlavne medzi rodičmi navzájom. Maloletý je v zdravotnej starostlivosti Y. Z., trpí anémiou, pričom matka mu v tejto súvislosti zakupuje potrebné lieky. V minulosti navštevoval aj hematologickú ambulanciu. V rámci vzdelávacieho procesu je maloletý integrovaný žiak na základe čoho má na vyučovaní úľavy. Chodí na sedenia k školskej psychologičke jedenkrát za dva týždne. Predtým chodieval len jedenkrát mesačne a na žiadosť matky chodí častejšie. Matka v minulosti styku otca s maloletým synom bránila. Tohto času sa snaží rešpektovať súdne rozhodnutie, ale trvá na tom, že syn chodí od otca so zmeneným správaním, napr. sa chová ako keby bol podstatne mladší ako v skutočnosti je, je precitlivý, nechce spať sám, je zakríknutý a podobne. Podľa jej slov trvá niekoľko dní kým sa začne správať opäť štandardne. K zmene priezviska matka uviedla, že v minulosti nemala problém s priezviskom syna, ale v poslednej dobe sa s tým maloletý často zaoberá. Údajne priezvisko I. sa mu spája so slovom klamať. Má kamarátov, ktorí sa mu preto často vysmieávajú a hovoria, že klame. Podľa vyjadrenia matky malý teraz čaká na deň pojednávania a teší sa, že bude W..

Súd si vyžiadal správu zo Základnej školy M.C., A.. Triedna učiteľka dňa 24.11.2014 zaslala vo veci vyjadrenie s tým, že maloletý Kristián navštevuje 3.B triedu, je milý, priateľský, hravý. Ohľadom posmievania sa v súvislosti so zmenou priezviska doslova uviedla: V uvedenej veci nemám žiadnu vedomosť čo sa týka školy, ani krúžky. V správaní V. som žiadne zmeny nepostrehla. Súčasne pripojila aj vyjadrenie školskej psychologičky T. R. L., z ktorej súd zistil: Maloletý chodí na psychologické vyšetrenia od 22.1.2013 kedy bol vyšetrený na žiadosť matky. Chlapec vtedy udával, že býva sám s matkou, ocina má vo L., stretáva sa s ním cez prázdniny, chodí tam rád. Následne boli vykonané s matkou dieťaťa konzultácie 14.1. a 8.2.2013 o ďalšom výchovnom postupe. 10.5.2013 sa nečakane k psychologičke dostavil otec dieťaťa s tým, že matka mu bráni v styku. 21.11.2013 sa uskutočnila konzultácia s matkou, ktorá uviedla, že chlapec k otcovi nechodí. V júli 2013 bol u otca jeden mesiac, prišiel špinavý. 22.11.2013 bolo zrealizované psychologické vyšetrenie, ako aj pohovor s dieťaťom. Dieťa uviedlo, že mama sa vydala za R., volá ho tatino, je dobrý, rozumie s ním. S otcom je tiež dobré, s otcom bol cez prázdniny, bolo tam dobre. Nepamätá sa čo robil u otca cez prázdniny. Telefonujú si. Chce sa stretávať s otcom zo L. každé prázdniny. Na sobotu a nedeľu tam nechce chodiť, alebo nevie, ľúbi mamu, oca, tatina a nechce hádky a nič nechce s týmto mať. Psychologička konštatovala, že dieťa sa zmierilo s realitou, začlenilo sa do nového prostredia, má pozitívny vzťah k matke aj k biologickému otcovi. K rodinným problémom zaujíma neutrálny postoj a nechce nikoho „pohnevať“. Ďalej psychologička uviedla, že v školskom 2014/2015 pokračuje v psychoterapii kvôli senzitívnej povahe. V septembri 2014 matka telefonicky uviedla, že podala návrh na súd ohľadom zmeny priezviska. 14.10.2014 sa dieťa odmietlo na sedení k predmetnej veci vyjadriť, bolo to bezprostredne po pobyte otca. Po návštevách u otca aj v predchádzajúcom školskom roku nechcel o pobyte u otca nič hovoriť, neskôr priznal, že ho otec ovplyvňuje, aby býval u neho, on mu to sľúbi, lebo mu nevie povedať nie. Po návrate k matke má potom pocit viny, matke zase hovorí, že chce byť s ňou. Dieťa účelovo klame rodičom, aby sa na neho ani jeden nehneval. Psychologické vyšetrenie osobnosti zo dňa 14.10.2014 poukázalo na negatívne prežívanie, sklamanie, vnútorný nekľud, neistotu, obavy, zníženú frustračnú toleranciu. Túži po klude a harmónii. O rodinnej situácii 14.10.2014 hovoriť nechcel. 28.10.2014 vyjadril svoj názor na zmenu priezviska nasledovne: „Chcem sa volať W., lebo sa mi vysmievali I. a že preto sa volám I., lebo klame. A že som nemanželský, že nie som ich syn (mamin a jej manžel). Vlni to bolo častejšie, tento školský rok je to zatiaľ menej“.

Súd si pripojil a oboznámil sa so spisom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11P 9/2014, z ktorého bolo zistené, že pred tunajším súdom prebiehalo konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa. Okresný súd Zvolen vo veci rozhodol rozsudkom dňa 13.6.2014 tak, že zaviazal otca maloletého prispievať na výživu maloletého v sume 120,-- € mesačne od 1.1.2014. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 25.7.2014, keď o odvolaní otca rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uznesením zo dňa 29.9.2014 odvolanie otca odmietol.

Podľa ustanovenia § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa ustanovenia § 35 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na

poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Riadny výkon rodičovských práv a povinností predpokladá konzensus rodičov vo veciach súvisiacich s týmto výkonom. Ak sa však rodičia z akýchkoľvek dôvodov nevedia dohodnúť o podstatných veciach súvisiacich s výkonom ich rodičovských práv a povinností, rozhodne o takejto spornej podstatnej veci na návrh niektorého z rodičov súd. Súd rozhodne iba o takých nezhodách rodičov, ktoré sú podstatnými vecami s výkonom ich rodičovských práv a povinností. Za podstatné pritom možno považovať aj ďalšie v ustanovení § 35 Zákona o rodine vymenované prípady napr. určenie bydliska maloletého dieťaťa, podanie návrhu na zmenu priezviska maloletého dieťaťa. Ak sa rodičia dieťaťa nedohodnú na zmene priezviska maloletého dieťaťa, súd v takomto prípade nie je oprávnený rozhodovať o zmene priezviska na návrh niektorého z rodičov, môže iba udeliť súhlas rodičov na podanie žiadosti o zmenu priezviska.

Určiť meno a priezvisko dieťaťa patrí k právam a povinnostiam rodičov, pričom pri určení priezviska dieťaťa treba zachovávať zásady, podľa ktorých určiť priezvisko dieťaťa je právom obidvoch rodičov. Maloleté dieťa musí mať priezvisko svojho rodiča a k zmene priezviska maloletého môže dôjsť len zákonom predpísaným spôsobom. Na povolenie zmeny priezviska nie je právny nárok, pričom súd dá súhlas na podanie žiadosti jedným z rodičov proti vôli druhého rodiča len vtedy ak sú na to závažné dôvody. Týmito dôvodmi môžu byť napr. dôvody ak si rodič, ktorého priezvisko dieťa má neplní svoje povinnosti voči dieťaťu, neprejavuje oň záujem, stratil k nemu citový vzťah alebo z iného vážneho dôvodu nie je v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby sa u neho udržoval a prehlboval pocit spolupatričnosti s týmto rodičom.

Matka podala návrh na tunajšom súde na udelenie súhlasu na zmenu priezviska u maloletého syna V. s tým, že uzavrela nové manželstvo a nesie jej terajší manžel jej priezvisko a teda v snahe o spolupatričnosť a súhru celej rodiny chcela, aby maloletý niesol tiež priezvisko jej terajšieho manžela a jej. Ďalším dôvodom bol samotný fakt, ktorý pramenil z priania maloletého V., ktorý mal údajne prejaviť vôľu niesť jej priezvisko, nakoľko sa mu deti v škole posmievali. Otec s takýmto návrhom v žiadnom prípade nesúhlasil. Uviedol, že o maloletého prejavuje rodičovský záujem. Vyvíja snahu o stretávanie sa s ním, plní si svoju vyživovaciu povinnosť, so synom sa kontaktuje a bol by rád, aby bol zachovaný pocit spolupatričnosti s maloletým synom V.. Je to jeho jediné dieťa a preto s takýmto návrhom nemôže a nesúhlasil. Rovnako kolízny opatrovník uviedol, že dôvody uvádzané matkou tak v písomnom návrhu, ako aj v priebehu konania nie sú závažnými dôvodmi, pre ktoré by bol takýto návrh opodstatnený. V konečnom dôsledku súd vypočul aj maloletého V., ktorý nepotvrdil, že sa chce volať priezviskom po matke. Nevyjadril sa k tomu ako sa chce volať a na priamu otázku zo strany súdu iba prikývol, že je to prianie matky, nahlas sa k tomu nevyjadril. Uviedol len, že ho deti v škole volajú priezviskom a on chce, aby ho volali krstným menom teda V.. Pred súdom a ani pred kolíznym opatrovníkom neuviedol, že by sa mu posmievali, že by toto meno vnímal ako hanlivé a urážlivé a v dôsledku tohto priezviska by mal mať trauma. Rovnako ani triedna učiteľka, ktorá vo veci podala správu nezistila, že by sa deti maloletému V. posmievali v dôsledku iného priezviska ako má jeho matka alebo hanlivého priezviska. Súd preto nemohol konštatovať existenciu takých vážnych dôvodov, pre ktoré by nebolo v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby sa u neho udržoval a prehlboval pocit spolupatričnosti s otcom ako jeho rodičom. Z postoja otca vo vzťahu k maloletému V. naopak vyplýva účinná snaha o udržiavanie sociálnych a rodinných väzieb. Navyše syn má k otcovi hlboký vzťah čomu nasvedčoval aj samotný fakt, že keď pri opúšťaní pojednávacej miestnosti sa s otcom stretol, objal ho a pobožkal. Za takýchto okolností, i keď dieťa sa nevyjadrilo k zmene priezviska by vyhovením návrhu matky došlo k hrubému a ničím neodôvodnenému zásahu do rodičovských práv otca. Z týchto dôvodov súd návrh matky nepovažoval za podaný dôvodne a ako nedôvodný ho v celom rozsahu zamietol.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 146 ods. 1, písm. a/ O.s.p. tak, že sa jedná o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu a preto žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

Proti rozsudku odvolanie podala matka maloletého. Vytýkala súdu, že si nepreverenil, či otec maloletého si skutočne plní povinnosti, ktoré mu vyplývajú z postavenia rodiča. Otec si riadne neplní vyživovaciu povinnosť. Výživné na maloletého musela exekučne vymáhať. Aj so zvýšením výživného na maloletého sa musela obrátiť na súd a otec dieťaťa sa proti rozsudku o zvýšení výživného odvolal.

Matka tvrdí, že prvostupňový súd jej neumožnil tieto skutočnosti na pojednávaní uviesť, za každým keď sa chcela vyjadriť súd ju zastavil, že je to nepodstatné, jednalo sa pritom o dôvod, na ktorý je súd povinný prihliadať. Súd vypočul otca maloletého, ako sa o neho stará, avšak vôbec sa nepresvedčil, že za rok má o maloletého záujem iba dvakrát ho osobne vidieť a neposiela mu žiadne darčeky.

Matka namietala i proti vypočúvaniu maloletého pred súdom, kde podľa jeho vyjadrenia mu kolízna opatrovníčka podsúvala, že jeho doterajšie priezvisko je pekné a prečo si ho chce zmeniť.

Maloletý je v sledovaní školskej psychologičky, ktorej jedinej okrem nej sa dokáže zveriť.

Súd mal k dispozícii psychologické vyšetrenie T. R. L., ktorá v správe uviedla, že maloletý sa vyjadril, že sa chce volať „W.“, nakoľko sa mu vysmieávajú, že je „I.“, že je nemanželský a že nie je ich syn.

Súd nevzal do úvahy, že pre maloletého vytvorila dobré rodinné podmienky, je vydatá a manžel si zobral jej priezvisko. Maloletého má rád a venuje sa mu viac ako jeho otec.

Maloletý prišiel za ňou, zveril sa jej, že pre jeho doterajšie priezvisko sa mu spolužiaci vysmieávajú a že sa chce volať ako ona. Priezvisko „W.“ mal maloletý po narodení, ku zmene na „I.“ došlo po sľube jeho otca, že si ju vezme za manželku, čo však nespĺnil.

Matka preto navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrhu vyhovel.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky vyjadril. Uvedol, že ak by informáciou o správe zo sedenia s maloletým dieťaťom Kristiánom I. vydanou T. R. L. vedeli skôr, boli by proti vypočúvaniu maloletého V. na súde a žiadali o jeho vypočutie na ich oddelení, prípadne aby bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie.

Kolízny opatrovník odmietol tvrdenie, ktoré sa uvádza v správe, kde údajne mal maloletý V. tvrdiť, že sudkyňa a teta zo sociálky ho „nútili“, aby ostal „I.“. Vypočutie prebehlo bez akéhokoľvek nátlaku v priateľskej atmosfére. Maloletý ani raz nespomenul, že by sa mu deti z jeho priezviska vysmievali. Opakovane len uviedol, že deti ho často volajú priezviskom „I.“ a on by bol radšej, keby ho oslovovali krstným menom V., alebo Kiko. Je pravdou, že maloletý bol málomravný, ale komunikoval bez viditeľného strachu, či diskonfortu, skôr hanblivo. V súčasnej dobe nie sú schopní objektívne posúdiť tvrdenia v správe školskej psychologičky a ani jednoznačný postoj maloletého k uvedenej veci a matka sa opakovane dožaduje riešenia situácie. Doporučujú vo veci nariadiť znalecké dokazovanie.

Otec dieťaťa uviedol, že vždy sa zaujímal o svojho syna a vždy sa o neho aj staral. Stretáva sa s ním, ale s problémami a bol nútený podať predbežné opatrenie k stretávaniu sa so synom. Napriek tomu problémy pretrvávajú. Syn je väčšinou chorý, alebo aj keď príde, tak sa syna nedočká. Stane sa, že mešká pár minút, čo sa môže stať kvôli vzdialenosti (približne 130 km) ako to bolo aj v januári, a syna mu už nedala. Predložil dôkaz potvrdenie PZ Zvolen.

Syn je pod veľkým vplyvom matky. Matka zle vplýva na zdravý vývoj a výchovu maloletého.

Tvrdenia matky v odvolaní k zdôverení sa maloletého sú klamlivé a prekrúcané. Aj vo vyjadrení školskej psychologičky sa píše, že maloletý sa nechcel vyjadrovať k situácii, lebo nechce problémy a nechce si nikoho pohnevať.

Zavádzaním súdu je aj tvrdenie o vytvorení rodinných podmienok. Matka a syn a jej manžel bývajú v spoločnej domácnosti. Je normálne, že sa jej manžel venuje viac synovi ako on, pretože on má obmedzené možnosti v dôsledku vzdialenosti (130 km). Takto trávia spolu čas aspoň na telefóne, alebo na skype, čo síce začala aj ten skype matka obmedzovať a synovi prikázala, aby nevolal, že ona nebude platiť skype. Ten je bezplatný, ale žiaľ syn to nevie a nemôže posúdiť. Vo februári preto skončil aj so skypovaním.

Je otázne, prečo matka doteraz nespomenula svojho staršieho syna z predošlého vzťahu, ktorý radšej po dosiahnutí dospelosti od matky odišiel bývať k svojmu otcovi. Aj z toho dôvodu sú tvrdenia matky nedôveryhodné. Jej manžel mu minulý rok t.j. po polroku ich manželstva dokonca písal, že sú medzi

nimi už nehody a dokonca, že opustil domácnosť. Prikladá fotokópiu SMS. Je zrejmé, že dobré rodinné podmienky istotne matka nevytvorila.

Maloletý je matkou ovplyvňovaný. Potvrdila to aj kolízna opatrovníčka na súde.

Zo správania so synom vie, že mu jeden spolužiak priezvisko komolil na I.. On mu to aj vysvetlil, že nech si z toho nič nerobí, že väčšinou deti sa tak hrajú a dávajú si rôzne prezývky. Mala by tak postupovať aj matka a nie hneď meniť priezvisko. Z priezviska W. sa mu môžu smiať a možno ešte viac.

Otec spochybňuje vyjadrenia školskej psychologičky. Už len z toho dôvodu, ako uvádza, keď som bol navštíviť školu pre informovanosť o syna, ako sa mu darí v škole a ako sa začlenil do nového prostredia a povypytovať sa, ako sa dá situácia s ním ešte zlepšiť a nie ako ona uvádza, že sa zaujímal len o to, že mu matka bráni v styku. Psychologička uvádza akurát len to, čo vyhovuje matke. Uvádza, že on len ovplyvňoval syna, že ho chce k sebe. Je pravdou, že uviedol, že by bol veľmi rád, keby bol syn v jeho starostlivosti. Zatiaľ sa mu chce venovať a vychovávať ho aspoň taktó. Keď bude väčší, bude rád, keď bez akéhokoľvek ovplyvňovania príde ku nemu. Aj posledný posudok školskej psychologičky je podľa otca manipulovaný matkou. V jeden deň matka narýchlo dala školskej psychologičke syna na vyšetrenie a v ten istý deň podala aj návrh na odvolanie. On musí pri najbližšej ceste pre syna si zobrať dovolenku, navštíviť školu aj školskú psychologičku a poinformovať sa o skutočnostiach ohľadom syna, pretože matka ho o dôležitých situáciách vôbec neinformuje a zanedbáva, čo jej vyplýva zo zákona.

Čo sa týka výživného má za to, že sa posudzuje podľa schopností a možností rodičov. Jeho príjem a výdaje spojené so synom sú príliš vysoké. Preto podal odvolanie, ktoré krajský súd zamietol. Preto sú aj tie darčeky obmedzené. Synovi vždy niečo kúpi, keď sú spolu, či už nejakú hračku, alebo oblečenie. V lete mu kúpil PSP 3, čo nie je lacná záležitosť, tiež keď je i neho potrebuje nejaký svoj štandard, ktorý mu musí zabezpečiť. Keby matka namiesto klamstiev, čo o ňom popísala si hľadala radšej zamestnanie aspoň s takým príjmom, keď bola v spoločnej domácnosti s ním a kvôli svojim záujmom sa ho vzdala a pritom nemyslela na deti, ale výlučne na seba.

To, že sľúbil matke a nesplnil, nie je jeho vina, ale matkina, pretože matka si to časom rozmyslela a naviazala nový vzťah.

Je zavádzajúce a doslova klamlivé vyjadrenie, že za posledný rok o syna má záujem len dvakrát. Je to lož. Napríklad cez prázdniny bol pri ňom dvakrát. Chcel ho aj viac, ale s matkou sa nedalo o tom dohodnúť. Väčšinou mu matka dáva vedieť, že syn je vraj chorý a že nemôže ísť po syna, z čoho býva smutný. Ako dôkaz prikľadá fotokópie, ktoré mu matka len za posledný polrok a aj jej manžel písali v SMS-kách, že jeho syn je chorý, aby som nešiel pre neho. Matka absolútne ignoruje, keď sa pýta na syna. Na pojednávaní dokonca sudkyňa navrhla, aby mu dala syna deň vopred, aby nemusel cestu merať na ďalší deň, čo matka ignorovala a nedala mu ho. Musel ísť na druhý deň a kvôli zlým poveternostným podmienkam, pretože cestou bolo silné sneženie a hmla, meškal 12 minút a matka mu už syna nedala. Prikľadá dôkaz fotokópiu z PZ Zvolen. O dva týždne bol už na polceste, keď mu matka poslala SMS-ku, aby zase nešiel, že je syn chorý. O tom tiež pripája fotokópiu SMS. Takýmto problémom čelí asi už 2 roky, čo mu neustále zabraňuje v styku so synom, ktorý sa vždy teší na stretnutie s ním. Dôkaz bol aj na pojednávaní pred sudkyňou, keď ho syn objal a pobožkal, keď ho zbadal, pretože si myslel, že pôjde s ním k nemu domov. Žiaľ matka po skončení pojednávania mu ani len nachvíľu neumožnila sa so synom stretnúť a aspoň rozlúčiť len na neho vulgárne nadávala.

Syn je neustále ovplyvňovaný, čo nemá dobrý vplyv na jeho rast a výchovu a keby mu dávala lásky a uvedomovala si, že s tými svojimi klamstvami a ignoranciou neublízuje len jemu, ale hlavne synovi.

Zmenou priezviska by došlo k hrubému a ničím neodôvodnenému zásahu do práv otca. Navrhol preto rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov.(§ 219 ods. 2 OSP).

Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom krajský súd dodáva.

Matka predložila k svojmu odvolaniu správu zo sedenia s maloletým V. I., ktoré bolo realizované dňa 20. 01. 2015 školskou psychologičkou T.. R. L. na žiadosť matky. Táto správa je dosť protirečivá, pretože psychologička uvádza: „bolo evidentné, že matka o danej záležitosti s ním nehovorila. Na správu o svojej účasti na súdnom pojednávaní reagoval afektom, plakal, hádzal sa po pohovke, na ktorej sedel, odmietal sa súdneho pojednávania zúčastniť“.

Ak by totiž matka o účasti na súdnom pojednávaní s maloletým vôbec nehovorila, nemal by žiadnej príčiny reagovať tak, ako uvádza školská psychologička.

Naviac správa bola vystavená dňa 20. 01. 2015 a súdne pojednávanie sa konalo dňa 22. 01. 2015. Matka maloletého predmetnú správu na pojednávaní nepredložila a na pojednávaní maloletý vypovedal: „neviem, prečo som tu“.

V odvolaní neuviedla matka žiadne argumenty, ktoré by si vynucovali, alebo aspoň podmieňovali zmenu priezviska u maloletého. Meno Oklamčák nie je hanlivé. Deti sú často kruté a dávajú si rôzne prezývky. Prezývky spomínané matkou v konaní, ktoré majú spolužiaci maloletému dávať, však nie sú traumatizujúce. Odvolačný súd dokonca akceptuje stanovisko otca maloletého, že je predpoklad, že by spolužiaci a ostatné deti úmyselne komolili aj priezvisko, ktoré by mal maloletý nosiť t.j. „W.“. V odvolaní matka vôbec nepreukazuje, že otec maloletého dieťaťa si neplní voči nemu svoje povinnosti, že neprejavuje o neho záujem, že stratil k nemu citový vzťah, či je tu iný vážny záujem ďalšej výchovy dieťaťa, aby neudržiaval a neprehlboval pocit spolupatričnosti k svojmu otcovi.

Pokiaľ matka poukazuje na skutočnosť, že výživné je zabezpečené formou exekúcie a že otec odmietal prispievať na maloletého zvýšeným výživným, túto skutočnosť ospravedlňuje otec svojimi nedostatočnými finančnými možnosťami. Nie je úlohou tohto súdu skúmať, či je toto tvrdenie pravdivé.

Za závažné však považuje tvrdenie otca, o tom, že matka pri minimálnom časovom zmeškaní otca tomuto už odmieta vydať dieťa.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.